

ikke er bleven anmodet derom, saa vil jeg tillade mig en personlig Bemærkning, som kun angaar mig selv og min egen Opfattelse af denne Sag. Jeg beklager meget, at man er bleven drevet hen til det Standpunkt, vi nu staa paa, med Hensyn til disse Sager, men paa den anden Side er det jo selvfølgelig, at man maa tage de faktiske Forhold, som de ere, og i sin Virksomhed i et Hverv, der overdrages En af Thinget, rette sig efter de Anskuelse, der herske i Thinget; men jeg tror, det vilde være heldigt, om vi snart kom aldeles bort fra disse Lønningslove og kom hen til, at Lønningerne ikke bleve bestemt uden igjennem Finansloven, hvilket dog ikke forudsætter, at man ikke ogsaa kunde lade et særligt Udvalg behandle hele den Side af Sagen, men kun at det ikke blev Love, som fastsatte Lønningerne og gjorde Finansloven til et Slags Normalbudget, men at det derimod blev et Lønningsregulativ, som var paa en ganske anden Maade let bevægeligt, end Lovene ere. Det er en Bemærkning, som jeg tillader mig at gjøre for mit eget Bedømmende, og Noget, som jeg altid har for Øie, naar Leilighed gives, at komme ind paa, idet jeg tror, at da vil Finansudvalgets Behandling af disse Sager blive noget forskjellig fra, hvad den nu er, idet den da vil blive mere ubunden, om der ogsaa forelaa et slikt Regulativ, idet det ikke havde Lovkraft, men at Finansudvalget saa til Gjengæld skulde være beredt paa at undertaste sig det dermed forbundne Ansvar. Nu er Ansaret for Lønningernes Behandling jo kun tildels paahvilende Finansudvalget, og jeg kan derfor jo ikke sige Andet end, at der maa ikke kræves og bør ikke kræves saa meget af os som det, der synes forudsat fra den anden Side. Jeg skulde dog, inden jeg slutter, henvise til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen), om han skulde være istand til at paapege mig noget andet Punkt, hvor Finansudvalget var gaaet indod Lønningsudvalgets Opfattelse; thi jeg har

ikke kunnet opdage Andet end disse to Punkter, som jeg har nævnt, nemlig Lønninger for Embedsmændene under Krigs- og Marineministeret. Jeg tror værtimod, at der i Finansudvalget har været en overordentlig omhyggelig Bestræbelse for at komme til at gjøre de Anskuelse gjældende, som ved Lønningslovenes Behandling ere gjorte gjældende fra Lønningsudvalgenes Side. Det er min Opfattelse af den Maade, hvorpaa Forhandlingerne ere drene i Finansudvalget med Hensyn til Lønningsafsaer. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem vil efterkomme den sidste Opfordring, hvis han skulde være istand dertil, og at han, hvis han ikke kan det, da vil erkende, at han dog maasse er gaaet noget for vidt, naar han har givet den Bemærkning, som han troede sig berettiget til at gjøre med Hensyn til Marineministeriets Embedsmænd, en aldeles almindelig Karakter, idet han har sagt, at Finansudvalget, naar der er Tale om Embedslønninger, løber noget for let hen over. Alt.

Sable: Det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Solhæl Amts 1ste Valgkreds (N. Hansen), maa jeg, naar det foreligger, stemme for. Det har den Egenskab, at det er i Overensstemmelse med en Grundsætning, som allerede er tiltraadt fra Ministeriets Side; det er ikke et Forslag, som alene tilhører Folkethinget, men det er allerede gennem tidligere Forhandlinger slaaet fast som en Grundsætning, at noget Saadant kan ske, og naar Forslaget foreligger, vil jeg altsaa stemme for det. — Jeg har bedt om Ordet ved denne Forhandling for at rette et Spørgsmaal til den høitærede Justitsminister, som jeg tror er tilstede. Der er saa hyppig talt om Sessionernes Langvarighed, men det vil ikke kunne negtes, at man, naar Folkethinget ved Samlingens Begyndelse faar en ganske overordentlig stor og vigtig Samling af Lovarbejder forelagt paa een Gang, ikke med Billighed kan forlange, at dette Arbejde skal kunne blive færdigt i forholdsvis kort Tid.